

KVĚTEN 2025

Májový měsíc voní nejen šeríkem a pivoňkami. Také blížícími se prázdninami. Je třeba překonat překážky v podobě písemek a jiného přezkušování a vydržet s tím aspoň do začátku dalšího měsíce.

Letošní květen byl poměrně chladný, ale jsou lidé, kterým to nevadí a raději se trochu přioblečou, než kdyby se měli potit v horku. Záleží, do jaké skupiny patříte.

V květnu se se školními výlety a jinými akcemi doslova roztrhl pytel, a to ještě není červen. Rádi byste věděli více? Tak vzhůru do čtení naší školní kroniky:

Prvňáčci z třídy C a D zamířili do královopolské pobočky Knihovny Jiřího Mahena na program Království písmenek.

Třída II. B se v knihovně zabírala tématem Strašidla v pohádkách čili různými bubáky, vodníky, čerty a strašidly. Určitě se však nebáli.

„Dej na sebe pozor“, tak zněl další program v knihovně:

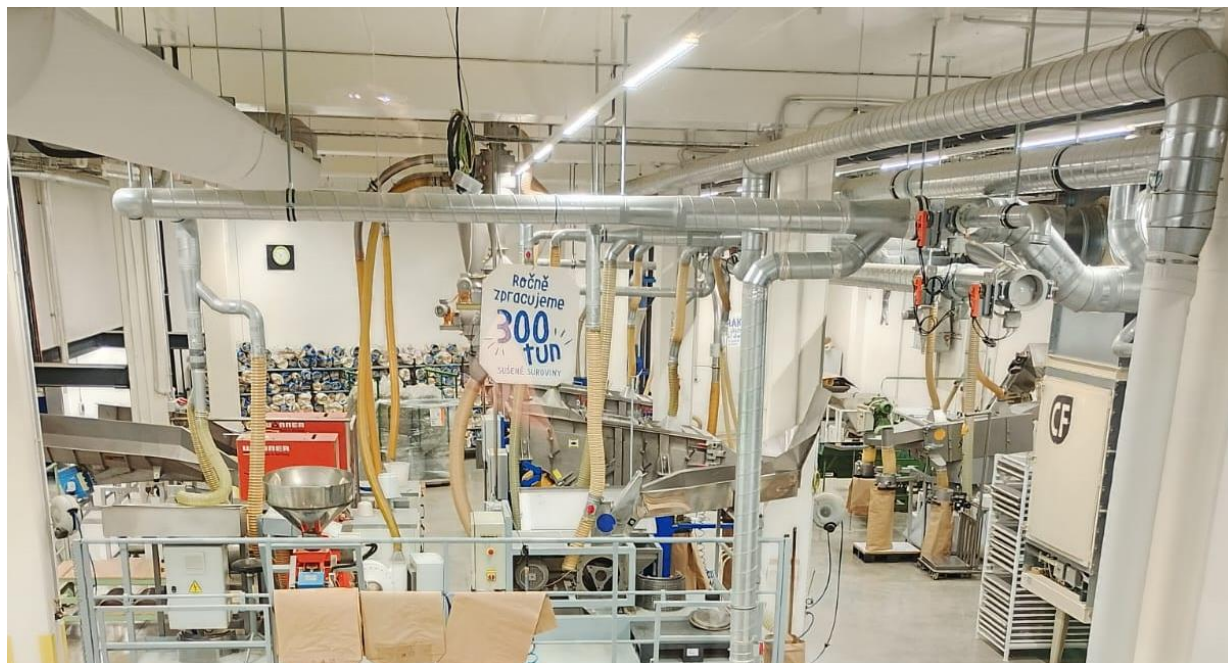
Auto, vlak, kolo, autobus nejsou jedinými dopravními prostředky. Dopravní značka pro nás bude hračka! A každý účastník provozu musí znát jeho pravidla.

Došlo opět na programy v Technickém muzeu v Brně. Druháci z Céčka, třetáci z Áčka a Děčka se stali na chvíli hodináři a nakoukli mezi ozubená kolečka.

A u mladších dětí ještě zůstaneme. Maňáskové divadlo, čajová ochutnávka a zábavná prohlídka výroby čajů a koření čekala na třídu I. C a I. D. Areálem Sonnentorův v Čejkovicích je provedli Rarášci Rozárka, Levandulín a Vavřinec, a také pes Azor a slepice Zora. Děti si mohly samy namíchat svou vlastní čajovou směs a vyrobit originální etiketu dle své fantazie.

Živá voda v Modré u Velehradu se stala cílem tříd I. A a II. C. Děti si mohly vyzkoušet různé doplňovačky a kvízy zaměřené na obměny přírody kolem vody v průběhu ročních období. Prohlédly si i malou výstavku exponátů vodních ptáků a savců. Ale nejatraktivnější bylo patrně nahlédnutí do světa pod vodní hladinou.

Podvodní tunel ve sladké vodě v přírodě je ojedinělým experimentem v rámci celé Evropy. Nachází se v hloubce 3,5 metru pod vodní hladinou, má délku 8 metrů a šíři 2 metry. Po levé straně můžete vidět ryby chladných vod, horských potoků a řek - jelce, lipany, mníky, pstruhy, parmy a oukleje. Pravá strana patří především velkým rybám. Typickým obyvatelem je kapr, kterého chováme v několika formách. Dravce reprezentují štiky, candáti nebo sumci. Raritou naší expozice jsou jeseteři - tažné ryby, které dříve migrovaly z Černého moře až do řeky Moravy. Mezi jeseterem ruským, malým či hvězdnatým se vyjímá vyza velká - největší sladkovodní ryba světa. Zde bylo k vidění i několik vyz délkou téměř 2 metry.

Živá voda Modrá

Jak se peče chleba, se dozvěděly děti z tříd I. A, B a III. B na školním výletě v Rudce u Kunštátu. Zkusily si také na pekaře zahrát a něco drobného k zakousnutí si užmoulat a upéct. Že jim to v těch čepicích a zástěrách sluší, vidíte?

Nezapomněly nahlédnout i do útrob známé:

Čtvrťáci z Céčka si odnesli začátkem května zážitky z návštěvy Nové radnice a více nám poví Mgr. Jana Vondráková:

Děti navštívily Novou radnici, prohlédly si vnitřní prostory a vedoucí odboru Kanceláře primátorky města Brna Mgr. Alice Zafirelisová je seznámila s historií.

Všichni si poseděli v Rytířském sále, obdivovali Sněmovní sál a zasedli u jednacího stolu nově zrekonstruovaného sálu Rady města Brna, kde pro ně byly připraveny červené tašky se symbolem Brna s dárečky. Po celou dobu návštěvy je doprovázela starostka Králova Pole Ing. Andrea Pazderová.

Největším zážitkem pro děti bylo setkání s primátorkou města Brna JUDr. Markétou Vaňkovou, která jim odpovídala na rozmanité otázky a závěrem je pozvala do své pracovny, kde měly možnost zhlédnout tapisérii zobrazující Brno.

Za zprostředkování této návštěvy děkujeme Ing. Evě Chaloupkové, vedoucí Organizačního odboru Magistrátu města Brna.

Čtvrťáci z třídy C ještě jednou. Prošli teorií dopravní výchovy. Považujeme to za důležité.

Tuto třídu čekala v květnu také škola v přírodě. Žáci jeli společně se třídou III. D. Pět dní strávili v hotelu Renospond nedaleko Zderaze blízko Proseče a jistě jim bylo spolu dobře.

I třídy V. B a V. C si užily radosti školy v přírodě v Outdoor Resortu Březová u Rokytnice nad Rokytnou. Dle obrázků je znát, že se venkovní aktivity dětem velmi líbily.

Poslední květnový týden se uskutečnila škola v přírodě třídy II. A na Jezírku v Soběšicích. Název pobytu „Trošečníci“ již prozrazuje, že byl zaměřen na život v přírodě a praktické dovednosti v něm.

A ve výčtu výletů a pobytů 1. stupně ještě nejsme u konce. Třídy V. A a D si prožily jednodenní výlet do Prahy. Na programu byly nejznámější místní památky.

Paní učitelka Mgr. et Mgr. Lada Pitrová se odvážila se svou třídou I. B přespat ve škole, a ještě přibrala III. C s vychovatelkou Bc. Adélkou Štanclovou. Co se jim asi zdálo?

Čtvrté ročníky si vychutnaly návštěvu brněnské hvězdárny. A třída V. C jela na výlet do Lysic.

Na konci května vystoupili žáci školní družinky na pódiu horní tělocvičny, aby ukázali, co se během tohoto pololetí naučili v dramatickém a tanečním kroužku. Přišli se na ně podívat jejich rodiče a prarodiče. A přidaly se i ostatní družinové děti. Dramatík vede Aleš Ondráček a nacvičená hra nesla název dle známé televizní pohádky Rozsudky soudce Ooky. Kroužek moderních tanců má na starosti Kamila Rotterová.

Při této příležitosti chceme děkujeme všem vychovatelkám a vychovatelům za vedení kroužků v letošním školním roce. Kromě zmiňovaného dramatického a tanečního je to keramický, výtvarný a sportovní (Těláček).

Druhý stupeň nezůstal za tím prvním nijak pozadu, co se týče školních akcí a zajímavých činností, i když nejvíce výletů a pobytů mimo budovu školy na ně čekalo až v červnu. Přece jen bylo třeba zabojovat ohledně prospěchu.

Třídy VI. C a VII. A strávily den v Litomyšli po stopách hudebního skladatele Bedřicha Smetany.

Na začátku května se osmáci z Áčka vydali prožít tři dny na Hálově mlýně v dobrodružném Údolí Bílého potoka.

Paní učitelka Mgr. Ivana Kováčová je velkou milovnicí divadel a během roku domluvila pro druhostupňové žáky několik divadelních představení. V červnu se žáci její třídy VII. A doplnění žáky třídy VIII. D vypravili do Divadla Radost na interpretaci díla Orwellovy Farmy zvířat.

„Po stopách Němců v Brně“ byla exkurze, jíž se na konci května zúčastnili dívky a hoši z 8. a 9. ročníků se svými vyučujícími německého jazyka Mgr. Vladimírou Knytlovou, Mgr. Lenkou Plačkovou a Mgr. Janou Rožňákovou. A více nám poví paní učitelka Vlad'ka:

V doprovodu průvodce Martina Koplíka se žáci vydali na vycházku centrem Brna, během níž navštívili místa spojená s významnými osobnostmi, událostmi a památkami německé historie ve městě. Dozvěděli se, proč bylo Brno německým městem a jaký byl vztah Čechů a Němců v průběhu historie od středověku do roku 1945.

~

V dubnové kronice jsme se zmínili o školním zájezdu do Anglie, který proběhl na přelomu dubna a května. Prostor k povídání a doprovodným fotografiím je již díky PhDr. Jolaně Kubíkové k dispozici:

Jižní Anglie a Londýn 27. 4. - 4. 5. 2025

Dne 27. 4. 2025 jsme vyrazili na další školou připravenou exkurzi za poznáním - tentokrát do jižní Anglie a Londýna. Po cestě jsme se zastavili u dvou symbolů Bruselu - Atomia a Čurajícího chlapečka. Prošli jsme si historické centrum Bruselu a ochutnali vše, co k Bruselu patří - hranolky, vafle a pralinky. Mňam.

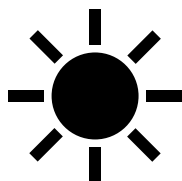
Spali jsme v Calais. Ráno jsme se nalodili na trajekt, kterým jsme překonali kanál La Manche. Na trajektu jsme posnídali a pak se utíkali podívat na bílé útesy doverské. Po přistání jsme vyrazili na vycházku po doverských útesech, vede tudy pěšinka a vyhlídka je dechberoucí.

Odpoledne jsme navštívili starobylé město Canterbury. V centru města se nachází gotická katedrála, která je místem canterburského arcibiskupa, který je po králi druhou nejvyšší osobou anglikánské církve. Večer jsme dorazili na naše ubytování. Čekalo na nás nádherné místo na kopci nad mořem mezi pastvinami posetými ovečkami a kravičkami.

Další den nás uvítal Londýn. Naši prohlídku jsme započali v nejstarší části města v City of London, kde se nachází středověký areál Tower - bývalé královské sídlo. Viděli jsme krkavce, kteří „bdí“ nad bezpečností Británie, viděli místo poprav a šlehačkou bylo zhlédnutí korunovačních klenotů. Poté jsme projeli přes Tower Bridge a jeli se podívat na repliku shakespearovského divadla Globe. Prošli se po lávce Milénia ke katedrále sv. Pavla a pak se „proletěli“ London Eye. Byl to nepopsatelný zážitek vidět Londýn z ptačí perspektivy. Připadali jsme si jako Petr Pan. Samozřejmě jsme viděli i parlament se slavným Big Benem a Buckinghamský palác.

Další den nás čekala návštěva hradu Arundel s kouzelnou zahradou. Odpoledne jsme strávili u moře v přístavu Portsmouth. Zde jsme si v Námořním muzeu prošli více jak 250 let starou vlajkovou loď Victory admirála H. Nelsona, se kterou v roce 1805 zvítězil v bitvě u Trafalgaru. Bitvu nepřežil, a proto se do Anglie „vrátil“ v sudu brandy a poté byl pochován v katedrále sv. Pavla. Obrovským zážitkem byla vyjížďka rychlovýtahem na věž Spinaker Tower, odkud byl pohled na celý rušný přístav i okolní ostrovy. Nechybělo samozřejmě ani osobní volno. Poslední den jsme prožili v přímořském lázeňském letovisku Brighton. Ráno jsme obdivovali mořské živočichy v Sea Life, odpoledne navštívili Royal Palace a pak měli volno k nákupům, abychom utratili zbylé libry a také ochutnali Fish and Chips. Noční návrat na kontinent byl divoký kvůli rozbouranému moři.

Z výletu do deštivé země jsme se vrátili opálení, jelikož celou dobu jsme měli nad hlavami modrou oblohu a sluníčko.

V květnu se v našich dvou tělocvičnách odehrály dva turnaje. V polovině měsíce se utkaly dívky z 8. ročníků ve volejbale a osmáci s devátáky změřili své síly a mrštnost při florbalových zápasech.

Informace o školním sportování zakončíme atletickými závody na Základní škole Herčíkova v samotném závěru měsíce května. Jak je vidět na fotografii, několik našich žáků si odneslo vítězné diplomy. Blahopřejeme.

Na sport lze navázat ještě Branným dnem, který proběhl v polovině měsíce května na napříč oběma stupni. Na 1. stupni ho měla na starosti Mgr. Jana Veselá a na 2. stupni ho připravil Mgr. Jan Kovář. Oběma děkujeme.

Na prvostupňové děti čekal ve velké tělocvičně zdravotnický program a do parku na Slovanském náměstí dokonce přijeli královopolští dobrovolní hasiči a městská policie, a tak o napínavé scény měli žáci postaráno. Hodní páni policisté a paní policistky jim dovolili sednout si do vozu či na motorku, vyzkoušet si helmu a štít. Zájem byl pochopitelně velký. Stejně jako u hasičů. Vyzkoušet si držet vodní stříkačku či vlézt do hasičského vozu. Děkujeme našim záchranným složkám, že si na nás udělali čas a paní učitelce Janě za domluvení termínu. Bez ní by to také neproběhlo.

Naše škola vlastní kvalitní resuscitační figuríny - dospělého, dítě a kojence. A k tomu máme dokonce i čtyři kousky AED neboli automatických externích defibrilátorů. Samozřejmě jen trenážery. Nejblíží AED je nedaleko školy na Husitské ulici.

Na poslední dva měsíce ve školním roce si některé paní učitelky po zhlédnutí scénky 1. pomoci v rámci Branného dne domluvily s paní hospodářkou Evou Polákovou návštěvu jejich žáků ve třídě, aby si děti mohly ohmatat figuríny, něco se dozvědět a třeba i zkusit masáž srdce. Možná si říkáte, zdali to má cenu. Vždyť nejmenší žáci nedokáží pořádně hrudník zmáčknout, aby to mělo kýžený efekt na lidské srdce. Ano, je to tak. Mají ještě slabé ručky. Nicméně ony jim zesílí a není špatné znát od útlého věku důležitá čísla, různé rady, co si počít a na koho se obrátit o pomoc. Důležité je nepanikařit a zamyslet se. Nepodceňujme děti. V situacích, kdy jde o život či zdraví, mohou prokázat i větší službu než se my, dospělí, domníváme.

Ještě tu máme květnové výsledky mezinárodní soutěže English Star a předáváme pomyslné pero paní učitelce PaedDr. Miladě Zezulové:

V letošním školním roce žáci naší školy měli již podruhé možnost zúčastnit se mezinárodní soutěže v anglickém jazyce ENGLISH STAR. Zájemci z řad žáků 2. až 9. ročníku si dne 29. dubna 2025 prostřednictvím řešení zadaných úloh mohli ověřit svoji dosaženou úroveň anglického jazyka v porovnání s jinými žáky z celé naší republiky.

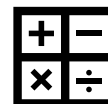
Soutěžící, kteří dosáhli 100% výsledku, postoupili do slosování o atraktivní ceny. Zde se štěstí usmálo na Terezu Štachovou ze VI. D, která ve své kategorii získala 1. cenu - smartphone.

V rámci hodnocení škol v kategorii 50 a více soutěžících naše škola obsadila krásné 1. místo s průměrnou úspěšností 89,74 %.

Všichni soutěžící obdrží během června diplom a drobné dárky. Děkujeme jim za účast, a hlavně chválíme za dosažené výsledky.

V dubnovém čísle školní kroniky jsme zmínili, že se několik našich čtvrtáků zúčastnilo městského kola Žabáčkovy matematické miniolympiády. Neuvedli jsme, jak to dopadlo. Blahopřání patří zejména Šimonu Tycovi ze IV. C, který získal krásné 3. místo. Poděkování za účast a reprezentaci školy však patří i Tiboru Chaloupkovi, Nele Juračkové, Sáře Kozmonové, Marku Papežovi, Anně Přidalové a Tarasi Seredovi.

Jelikož výsledky různých soutěží bývají k dispozici až se zpožděním (a občas je i nějaký šotek schová), chceme připomenout, jak dopadlo okresní kolo biologické olympiády, jež se odehrálo už v březnu tohoto roku.

V kategorii C nás reprezentovala naše úžasná Markéta Horňáková z IX. C. Pokud máte pocit, že jste to jméno při čtení jiných čísel školní kroniky již zaznamenali, máte pravdu. Markéta postoupila a dobře se umístila i na poli chemickém. Možná, že o ní jednou uslyšíme. Ale vrátíme se k biologii. Markéta se umístila na 21. místě ze 40 žáků. Protože se jednalo o okresní kolo, je to velmi pěkný výsledek.

Okresní kolo stejné olympiády pro kategorii D proběhlo v dubnu. Zapojená Barbora Matysová ze VI. C, další šikovné děvče, skončila na 17. místě ze 46 žáků. Nádhera.

Oběma děvčatům velmi gratulujeme a přejeme, aby jednou své nadšení a znalosti uplatnily i v případné budoucí profesi.

Žáci 5. ročníku se na jaře zúčastnili soutěže ve čtenářské gramotnosti. Kromě pátáků probíhá soutěž také pro kategorii 6. a 7. ročníků, o kterých už jsme psali. Má jen dvě kola – školní a městské a pořadatelem je Tyršova základní škola na Kuldově ulici v Brně – Židenicích.

Letošním tématem byl vývoj života na naší planetě Zemi. Z 39 našich úspěšných řešitelů postoupili do městského kola soutěže „Babylon aneb Rozumíme si?“ Rowan Koby Collier, Václav Dostál, Tamara Kulašová, Nina Salamonová a Adina Vaňková. Nejlépe se dařilo Václavu Dostálovi z V. D, který obsadil 4. místo, a Tamaře Kulašové ze stejné třídy, jež skončila na 8. místě. Blahopřejeme!

Od čtenářské gramotnosti přeskočíme ke královně věd. I letos se se naši čtvrtáci a pátáci zapojili do matematické soutěže Pangea. Pro letošní ročník byla zvolena témata Knihy a stroje, přístroje a motory.

Výsledky školního kola dopadly následovně:

4. ročník – 1. místo – Sára Kozmonová ze IV. C
- 2. místo – Tibor Chaloupka ze IV. C
- 3. místo – Jakub Kříž ze IV. C

5. ročník – 1. místo – Jonáš Lípa z V. D
- 2. místo – Rowan Koby Collier z V. D
- 3. místo – Oliver Černohous z V. C

Zmiňovaný Jonáš Lípa obsadil 1. místo také v Jihomoravském kraji a postoupil do celorepublikového finále, které se konalo v Praze. Velká gratulace všem a zejména Jonášovi.

V posledních měsících vás, milí čtenáři, informujeme o vývoji projektu Příběhy našich sousedů. V květnu proběhlo natáčení v Českém rozhlase. Tzn., že žáci museli dopředu vybrat ty pasáže rozhovoru s pamětníci, které je nejvíce zaujaly. Paní redaktorka Karolina Antlová pracovala s oběma týmy (každý měl jiný termín) při procvičování bránice, prošla s nimi scénář a žáci do mikrofону namluvili znovu své dotazy a věty, které se následně v Českém rozhlase naroubovaly na odpovědi a povídání pamětníků. Výsledek byl moc hezký.

Ale nic není zadarmo. Než byla paní redaktorka s výslovností žáků spokojena, chvíli to trvalo. Nikdy nikdo nezvládne namluvit svůj text napoprvé na jedničku. Je to úplně přirozené. Tréma, ostych, nervozita udělá své a žák či žákyně text „odhrká“ či se začne zadržovat, někdo i nějaké slovo vynechá či zkomolí. Práce se slovním projevem není jednoduchá, ale krásná. A český jazyk – nejhezčí z jazyků! Zde je hrdost na místě.

Závěr kronikového povídání ze života školy za měsíc květen necháme Cirkusu Kociáno. Pro rekapitulaci si připomeneme, že tento divadelně integrační projekt, zapojující naše žáky a hendikepované děti či klienty Centra Kociánka, se na naší škole stává již tradicí. Je to počín, který má velký smysl a velkou hloubku.

Na začátku dubna se konal konkurz, na který se mohl přihlásit kterýkoliv žák či žákyně z osmých ročníků. Prověřily se schopnosti a dovednosti, ale ještě více byl důležitý zájem a zápal do cirkusového divadelničení.

Čtvrtek a pátek 22. a 23. května proběhlo intenzivní a krásné seznamování, propojování a postupné společné nacvičování účastníků v prostorách Centra Kociánka, zejména v místním divadelním sálku. V pátek ráno byla přichystána na Kocně, jak se zdejšímu prostoru familiárně říká, dokonce venkovní rozcvička, které se zúčastnili všichni, ať už mají zdravé nohy, nebo seděli na vozíčku.

CIRKUS KOCIANO

CENTRUM
kociánka

DIVADLO BARKA

27.5. 2025

OD 9:30 A 11:00

**ZŠ SLOVANSKÉ NÁM.
BRNO**

BARKA

Víkend byl regenerační, všichni měli za úkol si odpočinout a v pondělí již na prknech bezbariérového divadla Barka nedaleko naší školy stáli či seděli kluci a holky i jejich styční důstojníci Anetka, Vojta, Rád'a, Anička, Lukáš, Tomáš, DJ a Žabka. Nad všemi dlel ostříž zrak a sluch Zdenky Mlezivové neboli Eulálie, jež je duší celého projektu a bez níž by nebylo nic z toho. Těžká a náročná role dramaturga, režiséra, organizátora a detailisty.

Bylo třeba trénovat a trénovat jednotlivé výstupy, dolad'ovat details, napomínat, upomínat, připomínat a vzpomínat... a potom vše sjet dvakrát za sebou. Když proběhla první zkouška všech výstupů, vypadalo to, že druhou zkoušku časově není možné zvládnout, a také že nejsou cirkusáci ještě pořádně ve svých rolích usazeni, ale stal se zázrak a stihla se i druhá zkouška, která všem dodala odvahy a také pocit, že už je to mnohem lepší. V pozdním odpoledni se všichni rozešli, aby načerpali spánkem síly na druhý den, úterý 27. května.

Dopoledne se v Barce odehrály dvě představení. Jedno bylo premiérou a přišli se podívat zejména naši prvostupňoví žáci, také žáci z Kociánky a někteří rodiče, prarodiče z obou škol. Druhé dopolední představení bylo derniérou a zhlédli ho kromě rodinných příslušníků naši vybraní druhostupňoví žáci (kapacita divadle je omezena).

Celé pásmo výstupů se neslo v duchu olympijských her a hledání smyslů a hlavně nesmyslů. A snad se nebude Eulálie zlobit, když otiskneme vybraných pár vět, které dospělým účastníkům napsala po skončení Cirkusu Kociáno:

„Moc díky za letošní CIRKUS, bylo to opět velkolepé. Moc díky, že do tak kouzelného a neuvěřitelně náročného projektu každý rok jdete a vracíte se. Náš tým zraje jak víno!

Životabudičem byla mozková bouře s Terezkou při putování za divokými koňmi. Anetčin andělský hlas "Já do toho půjdu" a společné vymýšlení na houpačce, její ruce v zádech. Nekonečná trpělivost Žabky a její opatrování našeho společného virtuálního ohně.

Srdce na dlani obou našich trenérů. Pepíno, který je nejlepší technik na světě a z našich bláznivých nápadů dělá ty velkolepé. Naše vyškolené lektorstvo - Lukáš, který už je profík, neřeší sebe, ale celek. Anička, která jede nonstop a vychovává hrdiny krásného údolí.

Rád'a a Vojta, bez kterých by projekt nebyl, starají se o to nejzákladnější obyčejné štěstí.... a všichni na den dobrovolně příchozí, kteří vpluli a byli s námi.

A ty naše společný děcka! To byly konkurzy! Lehko a veselo! A když se pak potkali! Jako jedna banda! A dny plné potu a zázraků... a čurina, jak se říká na Moravě... bžunda, sranda, legranda. A představení, se kterým šlo i pubertální publikum. Moc díky!"

Požádali jsme také naše osmáky, kteří Cirkus Kociáno zažili na vlastní kůži v roli herců, zda by nám nemohli napsat nějakou odezvu. Anonymně uvádíme opět několik vět některých z nich:

Poprvé jsem Cirkus viděla v 6. třídě a od té doby jsem byla přesvědčena, že se téhle akce zúčastním. Už jako malá jsem byla zvyklá hrát a pracovat s lidmi s jiným životem, než máme my. Od Cirkusu jsem moc nevěděla, co mám čekat, ale moc jsem se těšila, jsem moc šťastná, že se mě naskytla taková příležitost. Jsem vděčná, že jsem si našla nové přátele a tato akce mě i poradila, že bych se tomuto chtěla věnovat i v dospělosti. Ještě jednou moc děkuji za krásný zážitek, a pokud budete potřebovat, moc ráda se zúčastním i příští rok.

~

Cirkus jsem si hodně užil, protože jsem byl v jiné skupině lidí a byla to příjemná změna. Je mi líto těch, co si to rozmysleli a nešli tam. Kdybych mohl, jdu tam znovu. Vsadím se, že všechny děti, co tam byly, to cítí stejně. Byla tam skvělá atmosféra a nálada. Taková vzpomínka vám změní pohled na svět.

~

Na Cirkusu Kociáno se mi líbilo, že jsme mohli poznat děti z Kociánky, ale zároveň své spolužáky z jiné třídy. Také bylo fajn, že jsme si představení mohli z větší části sami vymyslet, a pak už jsme to jen doladili. Hlavně si myslím, že si každý moc užil rozcvičky. Celkově jsem moc ráda, že jsem se Cirkusu Kociáno mohla zúčastnit a zažít tak zážitky, které už nikdy asi nezažijeme.

~

U Cirkusu Kociáno jsem hned od začátku věděl, že se chci zúčastnit, když to pan ředitel řekl. Už od začátku se mi líbilo, jak jsme se všichni hned skamarádili a spolupracovali. Všichni byli moc milí a hodní. Cirkus jsem si užil se vším všudy, jak vystoupení, tak nácvik a nelitoval jsem, že jsem se na Cirkus přihlásil.

~

Moc děkuji, že jsem se mohla zúčastnit Cirkusu. Ve škole jsem chtěla zažít nějaký zážitek. Cirkus mně to dovolil. Užila jsem si spoustu zábavy. Hned první den jsem věděla, že jsem udělala dobře. Když se sešla tak skvělá parta, tak nebylo co řešit. První den sice rozjezdový, ale už zábavný. Druhý den byl docela náročný časově, ale vše se stihlo. Bavilo mě vymýšlet kostýmy. Pak byl ideální víkend, pauza, a zas v pondělí naplno. Pondělí už v Barce. Při první generálce jsem měla strach. Vystoupení se nám celé překopalo, ale k lepšímu. A nakonec poslední den. Přišla na mě tréma. Naštěstí tam bylo jídlo na uklidnění. Divadlo jsme zahráli. Je mi však líto, že už to skončilo. Bude mi chybět parta z Kociánky. I naši „vedoucí“ mi budou chybět. Takže vám chci poděkovat za tuhle příležitost. Rozhodně pokračujte v Cirkusu. Není potřeba nic měnit. Snad se ještě někdy uvidíme a přeji do života vše nejlepší. Pozdravuji úplně všechny. „Tak ahooooooooooooooj!“

~

Už od šesté třídy jsem přemýšlela, jestli se chci či nechci účastnit cirkusu Kociáno. Když nám byla sdělena nabídka účasti, jsem ráda, že mě kamarádi přemluvili, abych se přidala. Měla jsem strach. Strach z nových lidí, kteří se na svět dívají jinýma očima. I přesto, že to pan ředitel říkal, nenapadlo by mě, že již po pár hodinách mezi námi neuvidím rozdíl. Za krásné čtyři dny nácviků a her plné emocí smíchu a radosti se ze skupiny cizích lidí stala nerozlučná parta. Naneštěstí čas, i když neexistuje, utíká čím dál rychleji, kór když je plný zážitků, a tudíž mi tyto dny utekly dříve, než jsem si je stihla užít na 100 %. Při loučení po úterních představeních jsem měla slzy na krajíčku. Velmi mě mrzelo, že už to končí. Všem moc děkuji za vše a bylo a je mi ctí být součástí této báječné party plné báječných lidí.

Co dodat? Myslíme si, že pocity účastníků, fotografie a bouřlivý potlesk v hledišti po obou skončených představeních mluví za vše. Člověk ve svém životě vykonává spoustu činností, ale ne všechno je smysluplné. Cirkus Kociáno je však rozhodně. Najednou si třeba uvědomíte, jak jste bohatí, když jste zdraví. A že i lidé s postižením mají svou hodnotu, jejich život je vzácný a jedinečný.

Malá douška na závěr povídání o Cirkusu Kociáno: Vozíčkářka Mart'a vyjádřila jednou se steskem a touhou své přání: „Já bych se tak moc ráda prošla po svých nohách po jevišti.“

Poté, co odešli poslední diváci, nastal čas na malý zázrak. Z každé strany zvedly ochotné ruce Mart'u do stojné polohy a ona potom pomalu s pomocí přešla z jednoho konce jeviště k druhému. Ostatní strnuli a zvědavě i s dojetím koukali. Mart'a měla velkou radost, na hlase bylo poznat, jak důležité chvíle jsme součástí. A pak zazněla její slova: „Slibuji, že budu pilně trénovat nohy a jednou si s vámi zahraji fotbal.“

Také vás to dojímá? To je dobře. Člověka, jehož nitra duše se nikdy nic silně nedotkne, je třeba litovat. A tak se nebojme smíchu ani slz, radujme se s radujícími a plačme s plačícími.

